

वितर्कः

“हृत्कारं विट्कारश्च लशुनं ग्रामकुक्कुटम् ।
पलाशुं रञ्जमश्चैव मया जग्धा पतेह्विजः ॥”
वितर्कः, पुं, (वि + तर्क + घञ् ।) वीतर्कः । ऋग-
पश्चिमां बन्धनोपकरणम् । इत्यमरटीकायां
भरतः ।
वितर्का, स्त्री, (वितर्कते विह्वल्यते परपञ्चो-
ऽनयेति । वि + तर्क + गुरोश्चत्वः । टाप् ।)
स्वपञ्चास्यापना परपञ्चयुदाचः । इत्यमर-
भरतौ ॥ (यथा, महाभारते । २ । ३६ । ३ ।
“एवमेतन्न चाप्येवमेवं चैतन्न चान्ध्या ।
प्रत्यचूर्बहवस्तन्न वितर्का वै परस्परम् ॥”)
कपोशाकः । शिलाकः । करवीरी । इति
मेदिनी । डे, ३६ । दर्वी । इति हारावली ॥
वितर्क, त्रि, (वि + तर्क + क्तः ।) विसृतम् ।
(यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । ३ । ५ ।
“उद्गायन्ति यशांश्चिद्यस्य वितर्के नदिः प्रचका-
निल-
प्रच्युत्करिकुम्भकूटकुहरथक्ते रणचौ
ययः ॥”)
वीणादिवाद्यम् । इत्यमरे ततश्चाद्यं दर्शनात् ॥
वितर्कः, स्त्री, विस्तारः । विपूर्वतनघातोः क्तिप्रत्य-
येन निष्पन्ना । (यथा, भागवते । ६ । १० । १५ ।
“वभ्रीहि सेतुमिह ते यशसो वितर्के
गायन्ति दिविजयिनो यस्तुपेव भूपाः ॥”)
वितर्क, त्रि, मिथ्या । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ।
८ । ६४ ।
“अवाक्शिरास्तमस्यन्ते किल्बिषी नरकं
ब्रजेत् ।
यः प्रभ्रं वितर्कं ब्रूयात् पृष्ठः सन् धर्मेनिश्चये ॥”
निष्कलः । अर्थः । यथा, भागवते । ६ । १० । ३५ ।
“तस्यैवं वितर्के वंशे तद्व्यं यजतः सुतम् ।
मरुतोमेन मरुतो भरद्वाजमुपाददुः ॥”
पुं, भरद्वाजपुत्रः । स च दौशन्तेभरतस्य पौत्रः ।
यथा, हरिवंशे । ३२ । १८—१९ ।
“ततोऽथ वितर्को नाम भरद्वाजात् सुतोऽभवत् ।
पौत्रेऽथ वितर्के जाते भरतस्तु दिवं ययौ ॥
वितर्कचाभिषिच्यथ भरद्वाजो बर्नं ययौ ॥”)
वितर्क, त्रि, अचलम् । वितर्कशब्दात् स्वार्थे
काप्रत्ययेन निष्पन्नम् ।
वितर्कः, स्त्री, (वितर्कतीति । वि + तर्क + “जन्वा-
दयश्च ।” उभा० ४ । १०२ । इति रप्रत्ययेन
साधुः ।) नदीविशेषः । सा च पञ्जावाख्यदेशे
वर्तते । इत्युणादिकोषः ॥
वितर्क, स्त्री, (वि + तर्क + भावे क्कुट् ।) दानम् ।
इत्यमरः ॥ (यथाह कश्चित् ।
“वितर्कं किं वितर्कं यदि नास्ति तस्य ॥”)
वितर्कः, पुं, (वि + तर्क + घञ् ।) ऊहः । (यथा,
भागवते । १० । ८६ । १ ।
“सरस्वत्याक्षटे राजन् ऋषयः सन्नमासत ।
वितर्कः समभूत्तथा त्रिभ्यधीशु को महान् ॥”)
संशयः । इति मेदिनी । के, १५७ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १६० । २३ ।

वितानं

“यौ तौ कुमारविव कार्तिकेयौ
हावन्धनेयाविति मे वितर्कः ॥”
ज्ञानरूपकः । इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥
आहो उताहो किमुत किं किमु उत एते
यट् विकल्पवितर्कौ । यथा स्यात्तराहो
पुरुषः । इति अहो इत्यादि च । विकल्पे
विस्मयेऽप्यहो इति रुद्रः । किमु इत्यान्तं उत
इत्यादि । चकारात् उताहोऽसित् आहोऽसि-
दिति च यथा भारते । “उताहोऽसिन्नुवनाजा
नलः परपुरञ्जयः ॥” इति आहोऽसिन्नुवनाजा
भारतौ । इति भरतः ॥
वितर्कणं, स्त्री, (वि + तर्क + क्कुट् ।) वितर्कः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
वितर्क(हिं)हिं, स्त्री, (वि + तर्क + हिंसायाम् + “सर्व-
धातुभ्य इन्” उभा० ४ । ११७ । इति इन् ।)
वेदिका । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे । १ । ५५ ।
“रतान्तरे यत्र रहान्तरेषु
वितर्हिनिर्भृष्टवितर्कनीडः ॥”)
वितर्क(हिं)हिंका, स्त्री, (वितर्हिरेव । स्वार्थे कन् ।)
वेदिका । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, राज-
तरङ्गिण्याम् । ८ । २५८५ ।
“शेभराजाभिधानेन डामरेशेन सोऽन्वितः ।
शिलां वितर्हिंकातुल्यामथाक्ष स्वप्रमथगाम् ॥”)
वितर्ही, स्त्री, (वितर्हि + क्तकारादिति डीष् ।)
वेदिका । इति शब्दरत्नावली ॥
वितर्ही, स्त्री, वेदिका । इत्यमरटीकायां भरतः ।
वितर्क, स्त्री, (विशेष्येण तलम् ।) पातालभेदः ॥
यथा,—
“अतलं नितलश्चैव वितर्कश्च गभस्तिमतु ।
तलं सुतलपाताले पाताला हि तु सप्त वै ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
(अस्य विवरणं यथा, देवीभागवते । ८ । १६ ।
८—१२ ।
“द्वितीयविवरस्यात्र वितर्कस्य निबोधत ।
भूतनाधक्षणे चैव वितर्के भगवान् भवः ॥
हाटकेश्वरनामायं स्वपार्षदगर्भैरुतः ।
प्रजापतिहस्तस्यापि सर्गस्य तं हृष्याय च ॥
भवान्मा मिथुनीभूय आस्ति देवाधिपूजितः ।
भवयोर्वीर्येणभूता हाटकी सरिदुत्तमा ॥
समिद्धो भरता वद्विरोजसा पिबतीव हि ।
तन्निष्ठुतं हाटकायां सुवर्षं देववह्नभम् ॥
देवाङ्गनाभूयसाहं सदा सन्वारयन्ति हि ॥”)
वितर्कः, पुं स्त्री, (वि + तर्क उपसर्गे + “वौ
तसेः ।” उभा० ४ । १०१ । इति तिः ।)
विसृतसकनिष्ठाङ्कुटः । विगतु इति भाषा ॥
तत्प्रथमः । इदंशाङ्कुलः २ । इत्यमरः ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । ४६ । ३६ ।
“दि वितर्को तथा हको प्राज्ञतीर्थादिवेष्ट-
नम् ॥”)
वितानं, स्त्री, (वितान्यते यत् । वि + तर्क + घञ् ।)
वृत्तिविशेषः । इति मेदिनी । ने, १३१ ॥ अ-
वरः । इति विश्वः ॥

वित्त

वितानः, पुं स्त्री, (वि + तन् + घञ् ।) क्रतुः ।
(यथा, माघे । १४ । १० ।
“सोमपायिनि भविष्यते मया
वाञ्छितोऽस्य वितानयाजिना ॥”)
वित्तारः । (यथा, भागवते । २ । ७ । ३१ ।
“यज्ञस्य च वितानानि योगस्य च पद्यं प्रभो ।
नैष्कर्मस्य च साक्षात्स्य तलं वा भगवत्-
स्यतम् ॥”)
उल्लोचः । इत्यमरः ॥ चांदीया इति भाषा ।
अस्य प्रथमाचन्द्रातपश्चन्द्रे ऋषयः ॥ (यथा,
रघुः । १७ । २८ ।
“वितानसहितं तत्र भेजे पैट्टकमासनम् ।
चूडामणिभिरुद्दृष्टपादपीठं महोचितम् ॥”
सम्भटः । यथा, माघे । ११ । ४२ ।
“नवकनकपिशङ्गं वासराणां विधातुः
ककुभि कुलिशपाशेर्भाति भासां वितानम् ॥”
ब्रह्मवन्धनविशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । १८ ।
“तत्र कोशदासस्वक्रिकाशुवेक्षितप्रतोलीमकल-
स्यगिकायमकखट्वाचौनविवन्धनवितानगोफयाः
पञ्चाङ्गी चेति चतुर्दशवन्धनविशेषाः ॥”)
वितानः, त्रि, (वि + तन् + घञ् ।) तुच्छः ।
(यथा, रघुः । ६ । ५० ।
“गगनमन्धरुरोहतरेणुभि-
र्दुर्वसिता च वितानमिधाकरोत् ॥”)
मन्दः । इत्यमरः ॥ मूयः । इति धरणिः ॥
(यथा, माघे । ३ । ५० ।
“टहचुनेरप्यतुजेवितान-
मालापिनहरेपि चावितानैः ॥”)
वितानकः, पुं स्त्री, (वितान एव । स्वार्थे कन् ।)
चन्द्रातपः । इति शब्दमाणा । (यथा, कथा-
सरितागरे । ४८ । ६६ ।
“तदा तैर्मूक्तमन्योर्षं वाञ्छजालं बभौ दिवि ।
रत्नलज्जयां तपत्यर्के वितानकमिवाततम् ॥”
सम्भटः । यथा, माघे । ६ । २७ ।
“अनुययौ विविधोपलङ्कल-
द्युतिवितानकवंजितांशुकम् ॥”)
वितानकः, पुं, (वितान एव प्रतिज्ञतिः । वितान
+ कन् ।) माकृष्टकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितानमूलकं, स्त्री, (वितानतुल्यं मूलं यस्य । बहु-
व्रीहौ कन् ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितुन्नं, स्त्री, (वि + तुन् + क्तः ।) सुनिघण्टुकम् ।
इत्यमरः ॥ श्रौवालकम् । इति मेदिनी । ने, १३१ ॥
वितुन्नकं, स्त्री, (वितुन्नमिव । इत्यर्थे कन् ।)
धान्यकम् । तुल्यम् । इत्यमरः ॥
वितुन्नकः, पुं, आमलकी । इत्यमरः ॥
वितुन्ना, स्त्री, भूम्यामलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
वितुन्निका, स्त्री, (वितुन्ना + स्वार्थे कन् । टापि
अत इत्यम् ।) भूम्यामलकी । इति राज-
निर्घण्टः ॥
वित्त, तु क ङागे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्-
पुरा०-पर०-वक०-ठेट् ।) वित्तयति । वितान-
यति । इति दुर्गादासः ॥